

Ohjeita sinileväesiintymän varalle

Syanobakteerit (=sinilevä) tuottavat ihoa ärsyttäviä yhdisteitä sekä hermo- tai maksamyrkyjä. Myrkyllisyyttä ei voi päätellä ulkonäön perusteella vaan se voidaan todeta varmasti vain laboratoriokokeissa. Näin ollen kaikkiin runsaisiin leväesiintymiin tulee suhtautua varauksella.

- **älä ui vedessä, jossa on runsaasti sinilevää**
- **pidä kotieläimet ja lapset poissa rannasta, jos vedessä on runsaasti sinilevää**
- **varo nielemästä sinileväistä vettä**
- **älä käytä sinilevävettä pesu- tai lölyvetenä**

Syanobakteerit voivat aiheuttaa iho-oireita, silmien kirvelyä, nuhaista oloa, lihaskipua tai pahoinvointia. Jos epäilet uineesi sinileväisessä vedessä tai nielleesi leväpitoista vettä ja sinulla esiintyy oireita:

- suihkuta runsaalla, puhtaalla vedellä sinileväinen vesi pois iholta ja silmistä
- ota yhteyttä Myrkytystietokeskukseen, josta saa neuvoja ja toimintaohjeita ympäri vuorokauden, puhelin (09) 471 977
- vakavassa myrkytyksessä ota yhteyttä lääkäriin
- ota yhteyttä Lohjan ympäristöterveyspalveluihin, puh (019) 3690 (vaihte), ymparistoterveys@lohja.fi

Erilaisia sinileväesiintymiä

Vähäinen sinilevä näkyy vedessä pieninä kellertävinä tai vihertävinä siitepölymäisinä hippusina.

Sinileväesiintymä voi näyttää hyvinkin erilaiselta riippuen paikasta, runsaudesta ja "iästä". Runsas sinilevämassa värjää veden vihertäväksi ja muistuttaa vihreää maalia tai kellanvihreää hernerokkaa veden pinnassa tai rannassa. Kuivuessaan sinilevämassa voi muuttua sinivihreäksi tai jopa turkoosiksi.

Testaus

- Koeta rannassa esimerkiksi kepillä, onko levämassa kiinteää ja voiko sitä nostaa kepillä. Jos levä jää roikkumaan keppiin on kyseessä rihmamainen levä, joka ei ole myrkyllistä. Jos massa kosketettaessa hajoaa hiukkasiksi veteen, kyseessä on sinilevä.

Hur gå till väga vid algblooming

Cyanobakterierna (=blågrönalgerna) producerar nerv- och levergifter (toxiner) samt ämnen som orsakar hudirritation. Man kan inte dra slutsatser om algers toxicitet utgående från deras utseendet. Det ända säkra sättet att bestämma om en alg är giftig är laboratorieanalyser. Man skall alltså undvika alla slag av massalgförekomster.

- **simma inte i vatten som innehåller rikligt med blågrönalger**
- **håll barn och hus- och sällskapsdjur borta från en strand där vattnet innehåller rikligt med blågrönalger**
- **svälj inte vatten med blågrönalger**
- **använd inte algbemängt vatten som tvätt eller bastuvatten**

Cyanobakterier kan orsaka hudsymptom, sveda i ögonen, snuva, muskelsmärta och illamående. Om du misstänker att du badat i eller svält algbemängt vatten och visar symptom skall du:

- tvätta hud och ögon som varit i kontakt med algbemängt vatten med stora mängder rent vatten
- Om du misstänker att du har symptom som orsakats av blågröna alger, ta kontakt med Giftinformationscentralen (09) 471 977 (24 h/dygn)
- kontakta läkare vid allvarlig förgiftning
- kontakta Lojos miljöhälsotjänster, tfn (019) 3690 (växel), ymparistoterveys@lohja.fi

Olika förekomster av blågröna alger

Små mängder i vattnet ser ut som pollenaktiga gula eller gröna korn.

En blågrön algförekomst kan se mycket annorlunda ut beroende på plats, riklighet och "ålder". En riklig förekomst av blågrönalger färgar vattnet grönt och påminner om grön målarfärg eller gulgrön ärtsoppa på vattenytan eller stranden. Då algmassan torkar, kan den anta en blågrön eller turkos färg.

Testning

- Prova vid stranden t.ex. med en käpp om algmassan är fast och går att lyfta upp på käppen. Om algen blir hängande över käppen, är det fråga om trådformiga alger, som inte är giftiga. Om algmassan bara skingras som korn i vattnet, är det fråga om blågrönalger.